

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΚΛΟΠΣΤΟΚ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

φροντίδα τοῦ Τάφου ἀντικειστάηκε ἀπὸ ἄλλη, μόλις τελείωσε η ὁρισμένη φάσις της, καὶ τρύπησε γιὰ τὸν στρατόν ν' ἀναπαύθη...

Οἱ ἀρχικύλαξ τῆς καινούργιας προνικᾶς, ὁ ἐκαντάντοχος Αἰνεῖος, ταυτότητος τοὺς σπουδαῖς στὶς σοφίας τους, δύσταξε τὴ στάθμευσι τῶν ἄλλων ἀνδρῶν πλάι στὸν Ἐφεραγμένο Τάφο, καὶ πάντοτε βούτερα καὶ αὐτὸς κοντά τους...

Δὲν τὸν καῦλον δέντον, Καὶ ἦτος καὶ οἱ στρατιώται τοῦ ήσαν κυριαρχημένοι ἀπὸ ἕναν μιστηριώδη φόβο, ἀπὸ μὲν ἀνεψηγήτη ταραχῆ...

Καὶ βιθοτύπει ἀστέλλει τὸν σὲ σπέντερος, ὁ Αἴνειος... Ἡ ἀπόσκοπη στρατιά τῆς νύχτας, ἡ γηραιὲ λάμψη, γιαὶ ἀρχαιοῦ πολυγύναντος, τὸ ἄρμα τὸν ἀνοιξάτων λουσινῶν, ὁ φωστῆρος ἔπειρος, ποὺ ἀλλαρφαντοῦσε — καὶ πάντας ἐρχοταν ἀπὸ τὸν κοντρὸν λορίσκο τοῦ Γούγονο — ὅλα αὐτὰ βίστζον τὸν Ρωμαϊο ἀξιωματικὸν περισσότερο στὸ πέλλαιο τῶν σκέψεων του...

— Υἱὸς τοῦ θεῶν ἡταν, λέει! φινθούσε πότε - πότε ὁ τραχὺς πολεμητῆς, καθὼς ἡταν ἀκούστημένος στὸ βράχο. Μά τίνος θεοῦ; ... Τοῦ Διὸς ἢ τοῦ Θεοῦ τῶν Ἐβραίων; ... Καὶ γιατὶ ἀμφιβάλλω, γιαὶ ἀρχισοῦ ἡ αμφιβάλλω γιὰ τὸν Δία, γιὰ τὸν Θεό μοι; Γιατὶ ἡ σέπερ μου, ἀστέλλει της, στρατηγίνεις διαρράς στὸ Θεό τῶν Ἐβραίων καὶ στὸν ἐνταραγμένον Υἱὸν Του; ... Καὶ γιατὶ ἄρχος νὰ ποτένα περισσότερο στὰ διάματα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, παρὰ στὰ διάματα τοῦ Διός, τοῦ Θεοῦ μου;

Μά κανονιογές σκέψεις, βίασε σαν σύνθητα καὶ σοτερεῖς σαν αἴνημα, ώρμασσαν πάλι στὸ προσωπισμένο μικρὸν τοῦ Αἴνειον.

— Φρονοῦσαν τὸν Τάφο Του τῷρα ... Ζατόσο, ὃν εἶνε πραγματικὸν Υἱὸς τοῦ Ιεζοῦσα, γιατὶ εἶνε νηπίος; ... Αλλὰ καὶ ἐν εἶνε θητός, γιατὶ ὑπῆρχε τόσο Μέγας, τόσο Δινετός, καὶ στὴ ζωὴ Του, καὶ στὸ μαρτύριο Του, καὶ στὴ στιώσισται Του; ...

— Εγας βιαστικὸς ἀγγελιαφόρος φένηρε τότε καὶ ἀπέσπασε τὸν ἐκαντάντοχο ἀπὸ τὸν λαβύρινθο τῶν σπέντερον του.

— Λάνειε, τὰ σεβάσματα μου! τοῦ εἶτε χαροτάνες τοῦ. Μ' ἔτεστε ἡ Πορεία, ή σοῦχης τοῦ ἐξαντριστοῦντον Ποντίου Πιλάτου, να σὲ ποτήσω τὰ ἔδης! Αν γίνω ἀπὸ τὸν Τάφο ἴνταξις ήσυχα καὶ ἀν πληρίσατε κανένας βιάστα τὰς τάξις; τὰς τάξις!

— Νά της στὴν ἐκλαυτριστὴν Πορεία, ὃν ἔδοι βιαστεῖν μανάχης ἡ σιγαλιά τῶν τάφων! εἶτε ἐπίσημα ὁ ἐκαντάντοχος. Κανένας δὲν πλησίασε στὸ στρέφοντα πόσιο τοῦ νικροῦ... Μά...

Διστασεις λίγο. Καὶ βούτερα πόθενος ἀποστάκια:

— ...μά πές της ἐπίσης, διτὶ εἶτε Εασνος ἐπιστάνει στὴ ζωὴ, εἶτε μενεὶ ὀραστικά στὴν ψυχὴν σποτεῖν τοῦ Τάφου Του, δι νοῖς μου τὸ λογοῦ μου, σαλενόντα κάθε φορά ποὺ Τὸν σκέπτειμα! ... Καὶ τούτα, πήγανε, φύλα μου! ...

— Εμεινε μάνος ξανά στὶς σκένες του, ὁ Αἴνειος. Καὶ μουριούσθαι μὲν ὅληνην κραυγὴ σπράγνει:

— Ω, εἶνε ταραγμένη καὶ ἡ Πορεία... Ἀγωνιᾶ καὶ ἀσθὴ, διως καὶ ἔγω, γιὰ τὴν ἔξιλει τοῦ διαμάτος τοῦ Δικαιού αὐτοῦ, ὁ Ὁστος εἶνε θαυμένος ἔδο μέσος ...

Καὶ καταταραγμένος βούτερα, ἀπέντε τὸν Τάφο καὶ βόγγαντος πατάκι :

— Ω, Ζεῦ! ... “Αν ἡ δύναμις σου εἶνε μεγαλεῖτον ἀπὸ τὴ δύναμις τοῦ Ιεζοῦ, κεραυνωτὲ με, γιαὶ ἀρχίσω νὰ σὲ ἀρνείαμα! ... Καὶ ἐστι, Μεγάλε Νερό, ἐστι τοῦ Ιεζοῦ Σιέ, ἐστι τὸν Ὁστο Λαζαροῦ τὸν γνωρίσω, δέσχο να μου φανερωθῆς! ... Σ' ἀνάστησα μὲ δόψεις ἡ καρδιά μου Τιμὴν, καθὼς εἶνε, τὸ σωτήριο φῶς Σου ἀναζητάει! ... Ἀλλοισον, διως! ... Είναι ἀξιος νὰ Σὲ ίδω; ... Μπροστὶ ποτὲ τὸ θεό μηγαλεῖ Σου νὰ φανερωθῇ σ' ἔναντι κοντὸν θητό, ποὺ σέρνεται στὴ γῆ; ...

— Καὶ νά, γιανικάρωμές ἡ αὐγὴ ἡ τῆς τρίτης ήμέρους, τῆς τρίτης ἀτὶ τὴν ήμέρα τῆς Σταυρώσεως Του... Ἀγωνιῶδης ἡ χαραγή αὐτῆς γιὰ μόλις... Ἀγωνιῶδης καὶ γιὰ τοὺς ἡμίους ὀμφαλούς τῶν Εβραίων, ἀγωνιῶδης καὶ γιὰ τοὺς μαθητάς καὶ γιὰ τοὺς φίλους Ἐκείνουν.. Περιμέναν δύο, λιπτων, χλωμοί, τὴν ξεσαν : Θ' ἀνα-

στανόταν ἐκ νεφρῶν, τὸ Θύμα τὸ Ἀθέω; ...

Θύελλα τρομερὴ ξέστασις.

Πεσμένοι στὴ βάσι τοῦ τάφου οἱ Ρωμαῖοι στρατιώτες, μονιμασμένοι, θαμπαμένοι ἀκάρια, ἀρχισαν ν' ἀργούσατεν σάν σκουλήματα...

— Τὶ συνέβη λάσπην; μονηρούσας ἔνας τους, τρομαγμένος... Ενοιεσια τη γῆ γη τού συγκλονιζεται καὶ κύλιστρα παρεύθησε στὶς σκόνη...

— Τοῦ ίδια ἔπαθε καὶ ἔγω! διέκυψε δεύτερος στρατιώτης, χλωμὸς ἀπὸ τρόμο ιπτερφωνικό.

— Ω, τὶ θύελλα ήσαν αὐτὴ καὶ τὶ ποικιλαστά μιστηριώδης; εἶτα ποντικούς της ήσαν τρίτοι. Σαν φλούδι καρυδιού τανάγρας παρεργάτη μακρινά μας ἡ βαρεῖα πλάκα τοῦ τάφου! ... Προδόλια καὶ τὴν εἶδα, μά νοτερα πλευρήμηται αὐτέσσος...

Μια φωνή τρομουλαστή, φωνὴ ἐπιταχτοκει, μὰ τρομουλαστή, ἀντίτησης τότε :

— Στρατιώτης! ... “Ἄν ζητει, φωνάζετε τὸ ὄντα μας οὐ κινεῖνας! ...”

— Ήταν ἡ φωνὴ τοῦ Αἴνειον, ποὺ προσκαλοῦσε τὴ φρονιμὰ προστητικό.

— Ετεροις σύγραφος ὁ ἐκαντάντοχος, καὶ ἔνας στρατιώτης τοῦ τὸν στοῖχοιστοι μετάποτο του.

Οι στρατιώταις μουριούσθαι τὰ δύναματα τους : Ζωντανοὶ ήσαν ὅλοι, παρόντες ἡσαν δώμιοι. Κατάζλωμοι βούτερα διότι οὐδεποτε Τάροι καὶ...

Καὶ τοῦ εἶδο ΑΔΕΙΟΝ ...

— Μάζιμε! ξανάπτε ὁ ἐκαντάντοχος. Πήγαινε στὸν άκρο τοῦ Μεγάλου Αρχερεών καὶ ἀνάγγειλε τὸ Γεγονός! ...

Καὶ δύναμεστοι στὴ σπάση τῶν ἀγριότων καὶ καταζλώμων καὶ ἀγωνιώντων Εβραίων, λερέων καὶ ὀρμερέων, ψώμησε σαν βέλος ὁ λαζαπατέμενος Μάζιμος, φέρνοντάς τους τὸ φρούριο ἀγγύλημα :

— Μάς στειλάτε νὰ φροντίσουμε τὸν Τάφο Του! ... Μάτω μάς στειλάτε της! Η γῆ τραπέστηρε ὡς τὰ ἔγκατά της, ἡ ἐπατάρια πλάκα τηνάρτηκε μαργούν καὶ ὁ Τάφος Του εἶνε ἀδειός τῷρα! ...

Η συγκρήτωσι τῶν Εβραίων φωνατίσανταν δρόμοι, μὲ γόντα λιγνούμενα, ζωντανές εἰλέστρες τῆς Φρούριος δῶμα τους... Καὶ δεύτερος στρατιώτης κατέβασθε τότε, καὶ τρίτος ἐπάσης, τὴν ίδια σχεδὸν στιγμή...

— Όλον διωκούσθαις ἡ πληροφορίας στιμφανόδηνσαν ἀπόλυτα καὶ σ' δύον τὰ πρόσωπα τηνά στρατιώτημενην Κατάπληξη, ὁ Υπερφυικὸς Τορός, ή Λαχτάρα...

Ερμού τότε μᾶς φρικώδους πλαμαρρούντης, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φαρισαίων, δι τόπο σπειτωτῆς αὐτὸς Φύλων, ἐκπήσεις γέλια γοερά, γάδια τρελλοῦ... Η τρίχες τῶν ἀλλοι πτεράζηραν δρόβες, καὶ ταρόντια δῶμαν ἐτρίχαν απὸ ἀνταρχαῖν δειναλιμονίας... Καὶ βούτερα, μὲ νεκροή σηγή ἀπόλυτηρη ἀπάντηση τὸν Κατάρρεο.

Συγκρήτωσε μὲ προστάτων ἀγωνιῶδην δῶμα τὸ κοπάνιον. Θέλησε νά συντάξῃ τὴν κατάστασι, νά βαλώσῃ τὰ νερά, νά ἐλαττώσῃ τὴν συγκλονιστικὴ ἐπιτάπεια ποὺ προσέλθησε στὴν Γερονταλήμη τὸν πατέρα πλευρανούσαντον Γεροντό.

— Πρέπει νά δορυδοσθούμει τοὺς Ρωμαῖος ν' ἀποκούνθων τὴν εἰδούσα ... πρότεινε στὴ συνέλευσι. Ἀλλοις δὲ δύλοις νὰ ἔργεσθην καὶ θά μήτις τνίξει... Αλλά... ή διώνιος διώνος; Εἰναι δράμεις ἀλλοιον τὸ Γεγονός; Ναί, ἔγινε βέβαια δι σεμος αὐτός, ἀλλά εἶδον οἱ φρούροι πραγματικόν τού τοῦ πατέρου κενό; ... Η μήτρα τοῦ προφόρος τὸν εἰσιούσα στὴ λογικὰ τοὺς καὶ γελάστηκαν; ...

Μιλούσε ἀκάμα δι Κατάρρεας, προσταθμώντας νά βρή μια λίστη καθηγουραστού στὴν ἀγωνιῶδη αὐτὴ κατάστασι, διτάντης τὰν τάπτων στην ξεπικατά δικατόπαρχο Αἴνειον.

Στὴν ἐμπάντι τοῦ σπρωχτηραν ὀρθοὶ οι λερεῖς, καὶ ὑπόσχοντανσαν δινανδο...

Τόσο ήσαν παραμορφωμένοις ἀπὸ τὸν πόνο τους καὶ τὴν ἀγωνία τους...

— Μὲ γνωρίζετε! τὸν φάναξε βραχύν. Μὲ ζέρετε βέβαια πολὺ είμαι! ... Λοιπόν, ζερθούστε με καὶ ποτεύθετε με: ΤΟΝ εἶδα ποὺ ζενχούσθε, ἀπάντηση στὸν σταυρό Του, ἐξει στὸν Γαλιγούδη... Καὶ ἀμφιβάλλω νὰ ήταν πραγματικός δι Υἱός τοῦ Θεοῦ! ... Μά τώρα ΤΟΝ πατέστοι! ... Γιατὶ; ... Γιατὶ ζέρετε καὶ ἔσεις τὶ συνέβη ἐξει στὸν Τάφο Του; ... ΤΑ ΕΙΔΑ, καὶ ΤΟΝ πατέστοι! ...

— Οἱ Φύλων, ὁ ἀρχηγός τῶν Φαρισαίων, πλησίασε τὸν ἐκαντάντοχο, μὲ λιγνούμενα γόντα, κλωμός.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
(Ἐργον τοῦ γλυπτοῦ Τζώρτζ Τίγκουερθ)

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΩΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤΑ ΆΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κευτσαμπελιό)

Ο γυμνό στὸν κινηματογράφῳ ἀρχίζει σιγά - σιγά να κατακτᾷ ἔδαφος. Στην Ἐδράνη σπέρα γυναικῶν αἱ φύλα μὲ πολὺ τοιμήσεις σπονζεῖς καὶ μὲ ἀσθόμη τούλημρότερες ἐπωθέσεις. Ετοι δὲν ὅμοι γηρούντες να δοῦμε στὴν ὁδόν την τραγουδίζουν τὸν γυναικῶν τὸν ἴππασθόμον, μὲ τὶς στενοχώματας τους, τὶς ἐψήλαρες ἔρωτασθες λιτοφρίες τους, ἀσύρματα καὶ κάθε τί που γινεται στα κρυπταὶ καταφύγια τῶν ἐρωτευμένων. «Ἐπειτα ἀπὸ τὸ «Νοστούνων», τὸ «Ἀμόκ» τώρα μᾶς ἀποκαλύπτει μια κανονιώγια πτυχὴ τοῦ γυναικείου δράματος καὶ τὶς τραγικὲς συνέπειες ἑνὸς ἔνγονος ἐρωτοῦ. »

δημοφρες λοιπὸν θυγατρούς τοῦ κ. νηματογάρφου πρέπει νὰ τὸ πάροι
ἀπόφαστο : Τὸ συνεπά ἔπειτα πεπάντα νὰ είναι ἔναις θνετος . Τὰ Θεματά τοῦ
τα παιρνει πλέον ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ παλλὲς φορὲς καὶ ἀτ' αὐτὸ ἀκόμη το
στοιχεῖον δεῖτο.

"Η 'Ανώνυμος Κυπριανογράφους 'Εταιρεία των «Πάλλας», δῶν και
λίγες μέρες, μᾶς ἔδωσε ἓνα πολὺ παράδοξο φύλμ., τὸν 'Εκυρίαρχο τῆς
Γῆς." Ήταν ἡ πρωτότατης ἑργο για τὴν Ἑλλάδα, τὸ οὐαὶο κρατού-
σον ἀδάπτωτο τὸ ἐνθαρρέον τοῦ θεατοῦ, τὰ δέ δάρφαρος σκηνὲς τοῦ
Ἐννοεῖται οὐδὲ σ' αὐτῷ τὸ ἑργό ωργίσαντον οἱ προβολεῖς τοῦ στοίνου, τα-
—χαρτόνια καὶ τὸ ἀλεκτηριώματα. Πάντος τὸ ἑργό ήταν πολὺ ψηφιακό.
Ἐλεύ σκηνοθετημένο μὲν μεγάλη επιμέλεια καὶ πρωταγωνιστούσαν σ' αὐτῷ
τὸ δέ Βαύλιο Γίρνοντας καὶ ἡ Ζύμελη Σμύτης, μιὰ ἀπὸ τὰς χαροποιη-
σθενταρίαις τοῦ Γερμανικοῦ κυπριανογράφου.

Η ἘΦΟΞ· Φύλα ρέεις αποκαλούσθει νά πληγματίζει τὸν οὐρανό του Χάλλην
γυνντ μέ καινονήγα εάστερεια και νά σκορπεῖ
παντο της φωτογραφίες τους. Ετοι τα καντρά-
τογραφια, περιφοδιά μου τοῦ κόρμου δημο-
σιευνον στὸ τελεταῖο φύλο τους τίς φωτογρα-
φίες της Ρότσελ Καθηδρον, τῆς Βίλανα Βίτοει
κη̄ ἐν σωρῷ ἀλλον ἀστέρων, που καθὼς μᾶς
θεαβεβαώνουν, ἔντοσχονται πολλά. Μά δυντυχῶς
μερικοι σκηνοθέτες μποστηθίζουν διτ στον σημει-
ρού κινηματογράφο απότερες πρέπει νά έχουν
και ταλέντο. Γιατὶ τότε θές η δημοφας γυναί-
κες νά μπαρούσαν νά γίνουν φιο φαίνες β' αντέτες,
αποι είναι ήδη ειο φαίνες γόντες.

‘Η Λίντα Μπαρόβα, ή τερψήμη δραματική ηθοπούλη της ‘Οίκου’, ή όποια προσωπικότητας μπανού με τον Γκουστάφ Φρανκ στην ‘Βασιλάρα’, ήντος ή πάντος της άστης κι αξιώλατης γυναικας. ‘Η ώμορφη της έχει κάτι το ποινί άγνο, ποινί δέν μπορεί να σου θινένεται πονηρές σκέψεις. ‘Η Λίντα Μπαρόβα έλενε πλασμένη για μεγάλους κι αίματρους έρωτες. Έλεν ή γυναίκας δύοτε μπορεί ν’ άγαπηση με πάθος ένας άνδρας και νά υποτασθή να

— Ἐλύ ἀνοικτός ὁ τάφος ; φάστησε μὲ φρανή πνιγμένην. Καὶ λές διά
δέν εἰναι μέσα ὁ νεκρός ; Μᾶ τοῦ ἡσουν, λοιπόν, καὶ ἐσύ καὶ οἱ στρατιώ-
τες σου, τὴν ὥρα ποὺ μούργκωζε η θύελλα καὶ η γῆ συγχλισθάντα ;
πατέρα;

— "Ημουν ἔστι, Φύλων ... Κί τέγω καὶ ή φροντίδα μου, ἀγαπητούσσαις προσεκτικά πλάι στὸν Τάφο Του ... Σέστοις ξανθραΐ ή κοσμογοιώνα, Καί δια τὸν ήσυχασθν τῆς φύσεως τὰ στοχεῖα, τότε... τότε βρήκαμ
ΑΝΟΙΧΤΟΝ τὸν Τάφο μ' ΑΠΟΝΤΑ τὸν Νερό ...

—Τὸ δράστεσσαν αὐτό, Ρουμαίη Αἴγανε; ... Τὸ δράστεσσα στὸ Δια; ...
—Τὸ δράστερα! εἰς μὲν εἰσίστη φωνὴ ὁ Αἴγανος. Τὸ δράστεσσα, μα-
δη στὸν Δια, ἀλλὰ στὸν Θεό Τεχνῶθα καὶ στὸν Ἀναστημένο Υἱὸν Του
Σαναγέλασα πόλιν τοι, ἡ ἀγυεωσίσθια Φύλων. Η τοῦτα τοῦτο σα-

λέγεται τον παραπάνω ορθότηταν, καὶ τούτην την αρχήν προσαρτώντας τούτην, η φρεσκάτα που συλλέγεται τα λογικά και πάλι και το στυγνό τον πόδισμα παραμορφώθησε.

Με σημαντικά δύνται, μέσω συσταθμών χελύων, με έκτρωτο αντεπότοπον, πέταγε βότερα μακρινά τό αιμοστάχτων ήργαλείο του Θανάτου· Αλήγος, έσκαψε και γραμμέστηρε μπρούντα κατόπιν, μέσα στην άγνωστη λίμνη του Ιδρού αιμάτος του, και άπαντα στη Εγκριψώνα από την κοιλιά του πετάγενα τα...

Κ' ἐνὸς ἀλοὶ, μαρμαρωμένοι, ἀνατριχιασμένοι καὶ ἄναιδος, παρακόλουθον τὸ μασκάριο δράμα καὶ τὴν ὑστάτη ἀγωνία του, ὁ Φύλων ἔτει ψυχοῦντας, σήκωσε τα μάτια του στὸν οὐρανὸν καὶ οὐδέποτε μὲν ἀπέσυνε·

— Ω, Ναζωραίες ... Ναζωραίες ...
Έχουσα πάτερα τα διάκτυα την χερῶν του στή βαθιά πληγή του
διαταύνοντας ὥριζασμασίας ... Καὶ συγκεντρώνοντας τὰ ἱγνη τῆς φρι-
καιότητος λέπισμας του σ' ἔνα κίνημα ὑπεράπτη προσαπεινές, έσχισ-
σμα την τάξην του σε διατάξεις ... ΚΑΠΟΣΤΟΚ

ΚΛΟΠΣΤΟΚ

Η Γαλλική Αθωοποίηση Μαργυράπε

Η Σύλβια Σίδνευ άρχισε τώρα ν' έκεινη νό γράψῃ περιποθύμαστα
άρθρα στα δάμφιρα περιοδικά. Έννοείται ότι γά κατέ τέτοιο άρθρο
της πλέονταντα θρησκούνται από τα δάμφιρα επάρτια των έγραμμάδων.
Τι γράφει; Μά, δεν έχει ποτέ πρόσωπο: 'Ανανιστήσεις από τη ζωή της.
Και καθώς γράφουν οι νέοι επινάθελμά της, ή Σύλβια Σίδνευ έχει

'Η Νόμια Σῆρε, πρέπει νά ξέρετε, δτ. έχει τα πιο θηριωδα δόντια.
Γι' αυτό πάντοτε χαμογελάει. Μα τελείταις ξέσθε ένα γκάμα μπό
ένα θαυμαστή της, τό όποιο την άγνωργετε. Αυτός ο καλός φίλος της
πατέρας σαρώνει δεν πρέπει νά γελάν τόσο πολύ, ματι ήταν
πιεστικότερο βαθειάς αντίστατον από τη στοματική μας, δηλ. από

* * *

‘Η Κλωντέτ Κάλιμπερ ποζάρει την πύρα μια σημα τη μέρα στο άτελεί
ένος διασημού γλύπτη για νά της φτιάξει τό αγάθια της. Μεροκι λέ-
νε ότι αυτό τό αγάθια θα το χαρίστι σ’ έναν θαυμαστή της, τόν όποιο
λατρεύει. Άλλοι πάλι ιντερέστουν ότι πρόκειται νά τό στην στον
κήπο της βλέπεις της. Μυστηριο λογκον και έξι...

"Η Λορέττα Γιούρκ εγνωμένα σπίνει το χόλλιγκοντ των: «Αγγείους τον Πέρσιαν» από τη μελέτη τους.

Ο Βίλλων Φόρος ἔχει...πονοκαθαριάτης μάτις τίς μέρους μὲ τή σπουδαιοσία τῆς εἰδιδύνουσας, τοῦ νέου φύλου τῆς Πλάτας Νέαγρα. Αυτὴ ή νέα δημοσιότητα τοῦ Βίλλων Φόρος εἶναι — λένε — πολὺ καλύτερη από τὴν «Μεσοκαράτη», τὴν «Πρωγήστην» τῆς Τσόδραντας, τὴν «Αγδόνην τῆς Βιλέννης» καὶ μᾶς τὰ ἄλλα φύλια ποὺ ἔχουν εγγράψουν μ' ἐξαιρετική ποντικίτη.